

Oliver Twist

Scen 1 på barnhemmet

Ett barnhem i en liten stad i England

Grupper av barn kommer in på scenen.

Oliver sitter lite för sig själv och fingrar på sin medaljong. Nn är hela tiden strax intill honom, som en skyddsängel.

L: Kom oliver, kan jag inte få se din halskedja?

Oliver: Nej

L: Snälla?!

Kom då! Var försiktig med den bara.

L1: Vad fin den är

L: Är det verkligen din mamma?

Oliver: Mm

L1: Undrar hur min mamma såg ut

L: Är hon också död?

L1: Ja. Hon dog....när hon föll av en häst!

K: Nu ljuger du allt!

A: Sitt inte där och låtsas att ni är bättre än någon annan!

S: Din mamma var säkert både ful och elak. Se bara på dig själv!

Herr Mann kommer släpande på två pojkar som hon omilt drar i örat.

Herr M: Att ni bara våger! Det blir inte så mycket som en smula till er sen. Ni får gå hungriga till sängs. Och hör sen.

Herr Mann går.

A1: Vad var det nu då?

T: Vi skulle hjälpa till att skära lök...

T2: ...och då började mina ögon att rinna....

T: Ja, du vet och då torkade jag av mig med mina händer

T2: Och då....då blev det bara ännu värre...

A1: Det var väl inte så farligt.

T: Jo men vi gick och tvätta händerna...

T2: ...och då råkade vi hitta en stor korg med bröd, färskt bröd!

A1: Aha, det var där skon klämde! Och ni kunde förstås inte låta bli?

T: Vi smakade bara på den ena kanten.

T2: Men precis när vi skulle ställa undan korgen så kom Herr...

A1: ...Mann in, ja resten kan jag räkna ut. Var det gott bröd?

L: Bröd! Ska vi få bröd? Jag vill också ha!

L1: Ja, jag är jättehungrig!

E: Jag är så hungrig så det känns som två katter slåss i magen på mig.

K: Jag också! Tänk bröd! Vi kanske får annat än kålsoppa idag!

Oliver: Eller tänk om vi får två skålar kålsoppa!

S: Men det kan vi ju få!

A: Vad menar du?

K: Vi kan ju BE om att få två tallrikar soppa?

S: Men vem vågar det?

K: Oliver får fråga för det var han som kom på det!

Alla i mun på varandra: Ja, ja Oliver. Det kan du väl!

Oliver: Nja ,det var kanske inte en så bra idé, det var inte så jag menade....

K: Eller vågar du inte?

Oliver: Njo, jag...

Herr Mann: Matdags!!

Sång: Mat, underbar mat

Scen 2 På barnhemmet 2, Fru Bumble kommer

Herr Mann: Matdags! Sitt ned, inga armbågar på bordet, spill inte, smacka inte, smula inte, lämna inga rester, knuffas inte, låt maten tysta munnen och tacka –gud och kommunalnämnden för maten!

Framknuffad av de andra går oliver fram till Herr Mann. Alla tittar på Oliver

Oliver: Förlåt, herrn, kan jag få lite mer?

Herr Mann: va sa?

Oliver: Förlåt, men skulle jag kunna få lite mera?

Her Mann: Mera? Jag har väl aldrig hört maken till fräckhet! Mera mat! Var tror ni att ni är? På Kungens slott kanske? Era små barnhemshjon!!

Trashankar och hittebarn! *(Han skakar härdhänt Oliver men när han upptäcker Fru Bumble som kommer in övergår han till klappar på kinden.)*

Fru Bumble: God dag, min nådige!

Herr Mann: Åh, nej men god dag fru Bumble. Så trevligt och så...oväntat. Det är inte varje dag man får besök av kommunalnämndens inspektör. Ni kanske vill gå till mitt kontor? Jag får bjuda på en liten droppe? En aldrig så liten droppe för matsmältningen, det är vad jag brukar he mina småttingar som medicin, förstår hon.

Fru Bumble: Jaså, ger ni barnen medicin

Herr Mann: Naturligtvis gör jag det det! Jag står inte ut med att se dem lida!

Fru Bumble: Nej, det är klart. Jag förstår att ni är en god människa. Jag ska komma ihåg att nämna det för kommunalnämnden. Skål! Och nu till mitt ärende. Den pojke som fick namnet Oliver Twist fyller 10 år idag! Trots en utlovad belöning på 10 pund har vi inte lyckats få reda på vem hans far eller mor var. Jag har kommit för att meddela gossen detta!

Herr Mann: Oliver! Nig för frun, Oliver!

Fru Bumble: Nå, det är min sorgliga plikt att meddela att trots kommunens ansträngningar så har vi inte kunnat spåra några släktingar till er.

Herr Mann: Seså, Oliver, tillbaka till de andra nu! Ja, mig förvånar det inte. Han har dåligt påbrå. Kan fru Bumble tänka sig: Han bad om mer mat!

Fru Bumble: Om mer mat? Jag har väl aldrig hört på maken! Det skulle inte förvåna mig om gossen hamnar i fängelse en vacker dag! Sanna mina ord!

S: Vad var det om?

Oliver: Dom har inte lyckats spåra några släktingar till mig.

K: Stackars dig, Oliver, du är inter bara föräldralös – du är ett hittebarn!

A2: Oliver, hur var det egentligen med dig morsa?

Oliver: Hon är död så kom inte och säg något om henne, jag bara varnar dig!

A2: Vad dog hon av då?

Oliver: Av brustet hjärta, mer tänker jag inte säga!

A2: Vi tycker synd om dig allihop. Men en sak ska du ha klart för dig: din mor var en riktigt dålig kvinna!

Oliver: Vad är det du säger?

E: Sluta!

A2: En helt igenom dålig kvinna, det var allra bäst för henne att hon dog. Annars hade hon nog hamnat i fängelse!

Hela Oliver's personlighet blir som förändrad. Han blir rasande och stark och hoppar på A2 och slår honom. De andra barnen försöker gå emellan.

Herr Mann: Vad är det som pågår? Din lilla odåga, hoppar du på en försvarslös pojke! (Herr Mann sliter undan Oliver. Fru Bumble kommer tätt efter)

Oliver: Han talade illa om min mor!

Herr Mann: Hon förtjänade säkert allt A2 sa och mer därtill!

Oliver: Nej, allt han sa är lögn!

Fru Bumble: Men det är ju det vi inte vet, inte sant?

Oliver: Jag vet!

Fru Bumble: En sådan uppstudsighet och våldsamt kan vi inte ha på kommunens barnhem! Vi får sammanträda och se om polisen ska ta hand om honom, kanske får vi sätta honom på straffarbete.

Herr Mann: Seså, i säng med er allihop. Oliver låser vi in i kolkällaren tills i morgon.

Det blir tyst och lugnt. E smyger fram och släpper ut Oliver

Oliver: Tack E!

E: Du måste rymma härifrån Oliver. Ta dig till London. Det är en stor stad, där hittar de aldrig dig!

Oliver: Ja, jag ska sticka! Kanske kan jag hitta lyckan någonstans!

Sång: Var säg var

Oliver: Farväl E, du har varit min enda vän!

E: Farväl och må Gud välsigna dig!

Scen 3 Hos gatubarnen 1

Räven: Hejsan! Vad är det med dig? Du ser eländig ut. Har du suttit i fängelse?

Oliver: Nej, men jag är så trött och hungrig.

Räven: Ojdå, det var illa. Här får du lite bröd och skinka.

Oliver: Tack!

Räven: Ska du till London? Då får vi sällskap för jag ska också dit. Jag känner en vänlig gammal gubbe som bor där. Han kommer säkert att ge dig husrum gratis och han kan skaffa dig ett jobb också! Så vad säger du, ska du gå med mig?

Oliver: Ja gärna! Vad snäll du är!

Räven: Äsch, jag kom också ensam till London, alla behöver vi lite hjälp i början. Jag heter Dawkins, men alla kallar mig för Räven, och du?

Oliver: Jag heter Oliver Twist!

Sång: Om du vill bli en av oss!

De knackar på hos Fagin

C: Vem är det?

Rävem: Ruter i trumf. (dörren öppnas)

C: Vem är han?

Räven: En ny kamrat

C: Var kommer han ifrån?

Räven: Han är från Grönland. Är Fagin hemma?

C: Ja, han sorterar näsdukar!

Räven: (*går fram till Fagin*) Det här är Fagin och det här är min vän Oliver Twist.

Fagin: Det var roligt att få träffa dig, Oliver. Känn dig som hemma! Jaså, du vill bli en av oss?

Oliver: Ja, om ni inte tar illa upp!

Räven: Tar illa upp?

Sång: Om du vil bli en av oss

SÅNG CONSIDER YOURSELF AT HOME

Fagin: Åh, du tittar på näsdukarna? Ganska många, inte sant? Dom ska just till tvätt. Ha, ha!! Men nu ska vi äta! Ja, det är bara att äta så mycket man vill! Nå, jag hoppas ni alla arbetat flitigt idag?

Charlie: Vi har jobbat hårt!

Fagin: Vad har ni fått tag på?

G1: Några plånböcker...

G2: En kavaj ... med pengar i fickorna! 8

G3: Halsband, armband, klockor.

G4: Näsdukar.

Fagin: Dom var fina men dom är märkta och märkena måste petas bort. Det kan du säkert hjälpa till med Oliver?

Oliver: Det skulle jag gärna göra, om ni bara lär mig hur man gör?

Fagin: Låt oss leka lite!

SÅNG PICK A POCKET OR TWO G1: Vem där?

Nancy: Ruter i trumf.

Nancy: Bill skickade med den här. Han vill ha pengar i kväll.

Fagin: Bara skrot men för vänskaps skull, här. Du ser förvånad ut Oliver. Du kanske aldrig sett en så vacker dam förut?

Oliver: Nej, det har jag inte. (Tar i hand och niger)

Fagin: Tycker du inte vi lever ett härligt liv?

Oliver: Jo!

Fagin: Du ska bara göra precis som barnen säger och lära dig så mycket som möjligt av dom. Förresten, hänger inte min näsduk utanför min ficka just nu?

Oliver: Här är den!

Fagin: Bravo! Om du fortsätter så här kommer du att bli mycket duktig i vårt, hm, yrke. Jag tror att du ska få gå ut med Råven och Charlie i morgon och pröva dina vingar.

Oliver: Ja, det skulle jag gärna göra!

SÅNG I DO ANYTHING

Scen 4 a Torghandel (Börjar med Bokhandlaren, Frukthandlaren, Polis 1+2, Lekande barn) 9

Scen 4 b Brownlow och Bedwin kommer till torget

Brownlow: God morgon, konstapeln!

Polis 1: God morgon!

Brownlow: God morgon, konstapeln!

Polis 2: God morgon!

Polis 1: God morgon, Bedwin, vad ska ni baka idag?

Bedwin: God morgon konstapeln! Muffins förstås! En dag utan muffins är en förlorad dag!

Polis 2: Det doftar gott långt ut på gatan när ni bakar, Bedwin!

Bedwin: Tack, konstapeln!

Brownlow: Bedwin, skulle vi kunna göra så här idag: Om jag tittar en stund på böckerna, kan Bedwin vara snäll att handla maten då?

Bedwin: Ja, vi gör väl som vi gör varje dag! Har ni några fina citroner? Idag ska det bli citronmuffins.

Frukthandlaren: Jag är ledsen men citronerna är slut. Vad ska jag då kunna föreslå? Druvorna är fina, smaka på dom! Men det går väl inte att ha i muffins?

Bedwin: Säg inte det! I min släkt har vi provat det mesta vad gäller muffins. Det berättas att min mormors mor provade allt möjligt. Kan ni tänka er, en gång provade hon med (viskar något, dom skrattar). Sen ville alla ha det receptet men mormor avslöjade aldrig vad hon haft i!

Brownlow: Åh, så sorgligt, så fruktansvärt sorgligt. Bokhandlaren: Kära då, jag sa ju att den var väldigt sorglig. Kanske att ni skulle pröva den här i stället?

Brownlow: Nej, nej. Jag älskar sorgliga böcker.

(Olivia 3) Scen 4 c Råven och Charlie stajlar

Råven: Olivia, titta noga nu! Charlie, ser du den där tanten/farbrorn vid bokståndet? 10

Charlie: Visst ser jag. Det blir bra! Kära nån, varför så ledsen?

Brownlow: Boken är så sorglig.

Charlie: Råven, har du en näsduk? (Råven stjälar en näsduk från Bedwin) Så, torka tårarna nu. (Råven tar Brownlows plånbok)

Brownlow: Jag tar den här boken. Ta fast tjuven! Det är han!

Polis 1: Är det den här gossen?

Brownlow: Ja, jag tror det...

Oliver: Det var inte jag. Det var dom andra barnen!

Polis 2: Ja, så säger alla. Nu ska vi till polisstationen.

Bokhandlaren: Nej, vänta! Pojken är oskyldig.

Frukthandlaren: Det stämmer. Jag såg dom två barnen som stal plånboken. Den här gossen var det inte.

Bokhandlaren: Nej, han såg nog vad som hände och blev rädd och började springa.

Brownlow: Stackars gosse. Det är nog bäst att du följer med mig hem.

Frukthandlaren: Se upp, han svimmar!

Bedwin: Kan konstaplarna hjälpa oss hem med gossen? Ja, jag bjuder självklart på muffins för besväret. Det var goda druvor men lite kladdiga... jag förstår inte... hade jag inte en näsduk här i väskan ...

Scen 5 Bill Sykes

Fagin:: Vem där?

Bill: Hit med pengarna! Du skickade med Nancy för litet pengar!

Fagin: Aj! Släpp! Du ska få mer. Här.

Bill: Det är ingen idé att försöka lura Bill Sykes, det borde du veta vid det här laget!

Nancy: Vem där?

Charlie: Ruter i trumf. 11

Fagin: Var är Oliver?

Räven: Polisen tog honom.

Fagin: Och ni då?

Räven: Vi åker aldrig fast.

Charlie: Men sen var det förstås nån som sett att det inte var Oliver som tagit plånboken.

Räven: Och då var det förstås nån annan som tyckte synd om honom.

Charlie: Ja, och tog med honom hem till sig.

Bill: Nu åker du dit Fagin, snart sitter du i fängelse!

Fagin: Om jag åker dit, åker vi dit allihop. Och det räcker nog inte med fängelse för din del, Bill. Du blir hängd!

Bill: Grabben ska tillbaks hit! Kom Nancy! Kom säger jag, eller vill du också bli hängd?

Scen 6 a Hemma hos Brownlow (Olivia somnar. Brownlow nynnar på Var, säg var)

Oliver: Var är jag? Hur kom jag hit?

Brownlow: Så, så. Ta det bara lugnt. Du svimmade på torget. Du är hemma hos mig nu. Jag heter Brownlow. Du ska snart få litet varmt te.

Oliver: Ni är så snäll mot mig.

Brownlow: Det är ingenting att tala om. Tycker du om tavlor?

Oliver: Jag vet inte så mycket om tavlor. Men damen på tavlan ser så god och mild ut att jag tycker om den tavlan bara därför!

Brownlow: Jag undrar... det är nånting.. du är faktiskt lite... Min lilla vän, vad heter du?

Oliver: Jag heter Oliver Twist.

Brownlow: Varifrån kommer du då?

Oliver: Åh nej, du får inte skicka tillbaka mig till det hemska stället som jag kommer ifrån!

Brownlow: Mitt kära barn, du behöver inte vara rädd att jag ska svika dig. Berätta, var är dina föräldrar?

Oliver: Dom är döda. Jag har vuxit upp på barnhem.

Bedwin: Här kommer jag med te. Och så släppte jag just in Grimwigs.

Brownlow: Så trevligt!, Bedwin ta in fler koppar och muffins. Grimwigs är mina goda vänner. Dom är lite barska men dom har hjärtan av guld.

Scen 6 b Grimwigs

Bedwin: Var så goda! Brownlow har... ja, har ... besök.

Grimwig 1: Hoppsan, en liten trashank!

Grimwig 2: Vem är det här?!

Brownlow: Det är en liten gosse jag hittade på gatan. Hon har ingenstans att ta vägen, så jag tänkte låta honom stanna här.

Grimwig 1: Det må jag då säga, ett gatubarn och du släpper in henne i ditt hem.

Grimwig 2: Du kan bli mördad i din egen säng – jag bara varnar dig!

Brownlow: Struntprat!, jag och Olivia har talats vid och jag tror inte alls hon är någon mördare, och dessutom, någon som är så lik, ni ser vem, kan inte vara annat än god.

Bedwin: Här kommer jag med mer te och muffins.

Grimwig 1: Tänk när fru Willis tog hand om en föräldralös flicka och lät henne arbeta i köket...

Grimwig 2: Varje gång hon skulle bjuda på muffins var kakburken tom!

Bedwin: Så fasansfullt! – Här är böcker från bokhandlaren.

Brownlow: Utmärkt, be budet stanna, jag har pengar och böcker som bokhandlaren ska ha.

Bedwin: Jag är ledsen men budet har redan gett sig av igen.

Brownlow: Så dumt!

Oliver: Jag kan springa till bokhandlaren!

Grimwig 2: Så klart hon kan! Och sen får vi aldrig se henne eller pengarna igen!

Brownlow: Så tyst med dig! Är du säker Oliver?

Oliver: Jag är alldeles säker, jag springer gärna till bokhandlaren.

Brownlow: Då så. Här har du 5 pund, dom ska bokhandlaren ha och här är tre böcker som ska lämnas tillbaka också. (Olivia ut)

Grimwig 1: Hur godtrogen får man vara! Skicka iväg ett gatubarn med så mycket pengar. Det där var det sista du såg av den gossen, sanna mina ord!

(Olivia nr 4) Scen 7 a Oliver blir tillfångatagen

B: Åh, min kära lillebror! Tack och lov att jag hittade dig!

Oliver: Låt bli! Släpp mig! Jag har ett ärende, jag kommer och pratar med er sen.

Frukthandlaren: Vad är det som har hänt?

N: Åh, han har rymt hemifrån, från sina hederliga och arbetsamma föräldrar och i stället gett sig i lag med tjuvar och banditer. Han har krossat sin mors hjärta.

Oliver: Det är fel! Varför ljuger du?

Bokhandlaren: Men är det inte gossenn som ...

Bill: Nu följer du genast hem till mor! Fagin tycker inte om när man är otacksam och glömmer bort honom!

Oliver: Hjälp! Hjälp!

Bill: Jag ska minsann hjälpa dig!

Grimwig 1: Vad var det vi sa, hon kommer aldrig tillbaka.

Grimwig 2: Stackars Brownlow, alldeles för godhjärtad.

Scen 7 b Olivia tillbaka hos Fagin

Bill: Här är den lilla rymmaren. Böcker. Andra handen!

Fagin: Den tar jag hand om!

Bill: Nej, det gör jag, för det var jag och N som hittade honom. Du kan ta böckerna och sälja dom.

Oliver: Nej, nej, dom tillhör Brownlow. Snälla skicka tillbaka allt. Annars tror dom ju att jag har stulit pengarna och böckerna.

Fagin: Visst kommer dom att tro det, att du är en tjuv. Det är ju alldeles utmärkt för då kommer dom inte att leta efter dig.

Oliver: Nej, jag vill inte vara en tjuv, jag vill inte vara här!!

Fagin: Stopp, ta fast honom! Såja, nu tar vi det litet lugnt. Tänkte du kanske gå till polisen? Såna idéer ska jag minsann banka ur dig!

N: Sluta, jag tänker inte låta dig slå pojken! Från och med nu är han en tjuv och en lögnare, räcker inte det din djävul?

Fagin: Såja, lugna dig, lite stryk...

N: Nej, jag tänker inte lugna mig! Jag hjälpte dig att stjäla första gången när jag bara var hälften så gammal som Oliver. Jag har arbetat för dig i 12 år.

Fagin: Men du har ju också fått mat och husrum av mig.

N: Javisst, gatorna är mitt hem och där kommer jag att dö, din usling.

(Hoppar på Fagin. Bill drar bort henne och slänger iväg henne så hon gör sig illa)

Bill: Oliver ska med ut! Nu! Vi behövde just en person liten nog att krypa in ett källarfönster. Sen tjallar han knappast, för vem tror på en inbrottsstjuv?! Nej, det blir fängelset direkt! Ni tar det!

(G1—G4 ut med Olivia) (Bill ut)

SÅNG AS LONG AS HE NEEDS ME

Berättaren: Gatubarnen tar med sig Oliver ut på stan, till huset där dom planerat att göra sitt inbrott. Just när han klättrar in genom källarfönstret hörs höga skrik inne i huset.

Scen 8 a Rose kommer in i handlingen

Frukthandlaren: Polis! Polis! Dom rövar bort honom!

Grimwig 1: Stopp där! Vad tar ni er till?

G1: Det är min lillebror, han har svimmat.

Bokhandlaren: Polis! Varför kommer ingen polis!?

Grimwig 1: Ingen tid att förlora. Ett! Två!

Grimwig 2: Tre! Fyra!

Frukthandlaren: Fem! Sex!

Bokhandlaren: Sju! Åtta!

Polis 1: Vad gör ni? Slår ni ner barn?

Polis 2: Vi är tvungna att ta med er till polisstationen.

Rose: Jag är också så ledsen att jag inte hann träffa honom. Tyvärr är det nog så att pojken lurade er. Men vad har hänt här?

Polis 2: Överfall. Barnen blev nerslagna.

Brownlow: Där är han Rose, han i mitten!

Rose: Lilla barn, tänk att jag skulle hitta dig till slut!

Frukthandlaren: Han behöver något för att kvickna till.

Polis 1: Men vi måste ta alla till polisstationen!

Grimwig 2: Dumheter! Hjälp barnen här i stället att komma till ett barnhem. Dom ska inte driva runt på gatorna.

Polis 2: Men vi måste hålla förhör!

Grimwig 1: Dumheter! Så skynda på nu, hjälp barnen!

Polis 2: Jaha, ja, jo, god afton då!

~~Polis 1: God afton! Så upp med er nu barn. (Poliserna och gatubarnen går)~~

Scen 8 b Oliver får en moster

Oliver: Aj, mitt huvud! Snälla, ni måste tro mig, jag är ingen tjuv!

Brownlow: Jag vet. Här är nån som vill hälsa på dig.

Rose: Oliver, kära lilla barn, jag är din moster.

Oliver: Moster?? Moster!! Min alldeles riktiga moster??

Rose: Ja! Din mamma var min storasyster.

Brownlow: Rose bor här tvärsöver gatan. Jag gick för att hämta henne så fort Grimwigs gått. Jag visste ju att du skulle vara här nånstans.

Olivia: Men hur visste Brownlow att Rose var min syster?

Brownlow: Det var när jag såg dig bredvid tavlan hemma hos mig. Du liknade den unga kvinnan så.

Oliver: Damen på porträttet! Jag vet! Det är min mamma! Det var därför jag tyckte jag kände igen henne!

SÅNG CONSIDER YOURSELF AT HOME

Rose: Det här betyder också att du är en mycket rik gosse. Du har ärvt din fars stora förmögenhet.

Oliver: Rose, det är en sak jag vill göra.

Rose: Vad du vill!

Oliver: Jag vill åka tillbaka till barnhemmet.

Rose: Men lilla barn, tror du inte du kan trivas med oss?

Oliver: Jo!! Men visst har jag massor av pengar, som räcker till dig, mig, Brownlow?

Rose: Flera gånger om! Vi har mer än vi behöver.

Oliver: Det är det jag menar! Då finns det pengar till barnen på barnhemmet också. När jag bodde där brukade vi alltid drömma om olika maträtter, det blev som en lek. Men i verkligheten fick vi alltid bara kålsoppa. Jag skulle verkligen vilja ge dom ordentlig mat. Och att dom får gå i skola. Tänk då skulle alla barnen kunna få det bra!

Grimwig 1+2: En verkligt snäll flicka. Det är vad vi trott hela tiden!

Scen 9 Slutet. Olivia besöker barnhemmet

Scen 9 Slutet. Olivia besöker barnhemmet

Alla barnen: Oliver!

Corney: Den lilla rymmaren!

Bumble: Så det passar att komma tillbaka nu.

Oliver: Det här är Rose, hon är en alldeles riktig moster. Det här är Brownlow, som är en alldeles riktig vän till mig och min familj.

B3: Jag visste att du skulle hitta dina släktingar!

Oliver: Ja, tack vare att du hjälpte mig att rymma!

B1: Men din pappa då?

B2: Har du inte hittat din pappa?

Oliver: Han är död. Han dog innan jag föddes. Men han visste att mamma väntade ett barn och han skrev i sitt testamente att det barnet skulle ärva honom. Visst var det så, Brownlow?

Brownlow: Så var det. Och det barnet är du.

Oliver: Förut var ni alla min familj. Nu har jag blivit rik och då vill jag dela med mig till min gamla familj.

B4: Till oss, vad menar du?

Oliver: Ni ska få gå i skolan. Ni ska få äta er mätta. Från och med nu får ni äta hur många skålar soppa ni vill!

Rose: Och det ska vara ordentligt skrivet på papper så att det verkligen är barnen som får pengarna, och inte Corney eller kommunalnämnden. Eller någon annan!!

B6: Olivia, det är en sak jag vill säga: Förlåt!

B5: Jag också: förlåt!

B4: Från mig med. Samma alltså. ... Förlåt!

Bedwin: Var ligger köket på det här stället? Nu är det dags att baka muffins!